

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2894 * כו אלול תשפ"ה * 19 בספטמבר 2025

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

קהילה יקרה,

שנה חדשה בפתח
 ויחד איתה מגיעה ההזדמנות לעצור רגע,
 לנשום עמוק ולהתחיל דף חדש
 בלוח השנה.
 שתהיה זו שנה של צמיחה ושגשוג,
 קהילתי ועסקי.
 שנה של בריאות ושמחה,
 שנה של קהילה מלוכדת.

בלבנו אנו מבקשים ומתפללים לשובם המהיר
 של כל החטופים אל משפחותיהם,
 ולהחלמתם המהירה של החיילות והחיילים
 שלנו, המגינים עלינו יומם ולילה.

מי ייתן ונמשיך לטפח כאן
 מקום שטוב לחיות בו מקום שהוא גם
 בית וגם לב.
 שנה טובה ומתוקה לכולנו – מלאה בתקווה,
 אהבה ושפע מכל הטוב.
חג שמח.

מיכל זנדני - מנהלת קהילה

ליאור סייג - מנכ"ל

כפר הנשא, שנת תשפ"ו

חברות, חברים, משפחות, ותושבים, יקרים,

השנה בראש השנה החדשה תשפ"ו, אני רוצה לאחל לקיבוץ כפר הנשא שנה של צמיחה, התחדשות ושגשוג, וזאת לאחר שנה לא פשוטה, סזקלאות, בהידרו, ובכלל עקב הבצורת שהייתה, ועקב המלחמה שנמשכת ועדיין אנחנו לא רואים את סופה.

ראש השנה הוא חג משאלות הלב! חג התקווה, חג שבו מיחלים ומבקשים שתחל שנה וברכותיה, תכלה שנה וקללותיה. ובכן, אני מאחל לעם ישראל ולנו שקללת המלחמה תסתיים, שיחזרו החטופים והחיילים לביתם, ונראה סוף סוף גם איחוד השסע בעם ובחברה כולה.

זהו גם חג של התחלות חדשות, התחדשות ויצירה, שימלא אותנו בהשראה, ושתהיה שנה של קהילה חמה, תומכת ומלוכדת, שנה של עשייה ברוכה.

שנחזק את הקשר המיוחד בין הדורות השונים, והמשפחות החדשות שנקלטות. שנדע להושיט יד זה לזה ברגעי קושי, ולחגוג יחד את ההצלחות, קטנות כגדולות, ונהפוך לאור בצפון ולישוב פורח ומפרנס בכבוד, ושבו הלב פועם בקצב התקווה.

אחרי הברכות, קצת ממה שקרה בשנה האחרונה,

היו ועדיין יש לא מעט החלפות בתפקידים שונים, המשכנו לחזק נהלים לטובת החיים במקום, המכינה סימנה ומתחילה חדשה, הצטרפה לראשונה קבוצת נוער מארגון קדמה לסיוע בחינוך ועוד, רכשנו חברה תעשייתית, ממשיכים בהרחבת הפרויקטים הסולאריים, אולם דרו שופץ, ועוד מספר נושאים שלא אפשר סאן.

אסף לנגלבן, נבחר לראש המועצה, אתו קיימנו פגישות ומתוכננות עוד לאחר החגים, כולל סקר קהילתי חברתי, שהמועצה תבצע, ומיד לאחר מכן ניפגש מטה המועצה עם מטה הקיבוץ, במטרה לחזק את הקשרים ולהביא לתמיכה נוספת מהמועצה.

שנה טובה ומבורכת, שנה של אחדות, תקווה וביטחון.

יוסי כץ

צמיחה דמוגרפית – סיכום שנה

מאז שנכנסתי לתפקידי בחודש מאי, אנו מקפידים לקיים מפגש צוות חודשי קבוע. המפגשים הללו מאפשרים לנו להתעדכן, לקבל החלטות – לעיתים גם לא פשוטות – ובעיקר לקדם את משימתנו המרכזית: סיום תהליך מכירת כלל 18 המגרשים.

נכון להיום, שמונה משפחות נמצאות בעיצומו של תהליך הקבלה לחברות בקיבוץ. כל משפחה נמצאת בשלב שונה – חלקן כבר מתגוררות כאן ומוכרות לנו, וחלקן מצטרפות אלינו לראשונה. מתוכן: חמש משפחות מצטרפות במסגרת ההרחבה, שתי משפחות לבתי יורשים ומשפחה אחת עוברת אל המבנה האחרון שנותר.

במקביל, השקענו רבות גם בחיזוק התדמית והחשיפה של הקיבוץ. החיינו את דפי הפייסבוק והאתר, התחלנו החודש בקמפיין ממומן, והשקנו את קטלוג הקיבוץ – תהליך שהחלה אירנה קודמתי בתפקיד, והושלם השנה בליווי ותמיכה של חברי הקיבוץ. שיתוף הפעולה שלכם בפרסום הקטלוג נשא פרי והביא כבר שלוש משפחות חדשות שהתעניינו והצטרפו לתהליך.

זו תקופה מרגשת של צמיחה והתרחבות. אנו בעיצומה של עשייה משמעותית, שבסופה תצטרף לקהילה שלנו שכבת חיים חדשה ורעננה – חיזוק חשוב לעתיד הקיבוץ ולמרקם החברתי שלנו.

כדי שהתהליך יהיה שלם ומוצלח, אנו מזמינים את כל חברי הקיבוץ לקחת חלק פעיל בביקורים של המשפחות הנקלטות. עבורן, זהו רגע משמעותי להרגיש את החום והקהילתיות שלנו. ועבורנו – זו הדרך המרכזית להכיר את המשפחות, לשוחח איתן, ולבחון אם הן מתאימות להיות חלק מהקהילה שלנו. בסופו של דבר, ההצבעה בקלפי היא החלטה משותפת על עתיד הקיבוץ, והביקורים הם ההזדמנות האמיתית שלנו להכיר את מי שעשויים להיות החברים והשכנים החדשים.

ולבסוף, אני רוצה להודות לצוות הנהדר שפועל איתי – צוות הצמיחה הדמוגרפית וועדת הקבלה – על שותפות, השקעה, ועבודה מסורה מאחורי הקלעים. תודה גדולה גם על קבלת הפנים החמה עם כניסתי לתפקיד.

כרמל בן חורין

רווחה ובריאות

איגרת לשנה החדשה – משולחן מנהלת הרווחה והבריאות

חברות וחברים יקרים,

ראש השנה בפתח, וברצוני לברך אתכם בשמי ובשם צוות הרווחה בשנה טובה ומבורכת, מלאה בריאות, שמחה, עשייה משותפת ושקט אישי וביטחוני.

חלפו שלושה חודשים מאז שנכנסתי לתפקידי ואני רוצה לשתף אתכם בתחושה שלי. נפל בחלקי לגלות קהילה חזקה, תומכת ומלוכדת, במיוחד בתקופה מורכבת כל כך עם פרוץ המלחמה מול אירן. דווקא מתוך האתגר הזה ראיתי עד כמה הסולידריות והאכפתיות כאן חיות ונושמות, וכמה כוח טמון בחיבוק הקהילתי.

בתקופה קצרה זו כבר יצאנו לדרך עם יוזמות חדשות, פעילות מתחדשת ומענה לצרכים שעלו מכם ואני רואה בכך רק את הצעד הראשון. פניי קדימה לעשייה משותפת, לשינויים שיחזקו את תחושת השייכות והרווחה של כולנו, ולפיתוח מענים קהילתיים מגוונים.

אני מזמינה אתכם להיות שותפים, להעלות רעיונות, לשתף בחלומות ולהעיר כל הערה שתוכל לסייע לנו לצעוד יחד קדימה.

מי ייתן והשנה החדש תביא עמה בריאות טובה, רגעי שמחה, שפע של עשייה חיובית ותחושת בטחון ושקט.

מאחלת לכולם שנה טובה ומתוקה,

מירי נחושתן

מנהלת הרווחה והבריאות

ספטמבר 2025

קבוצת כפר הנשיא ד.ג. גליל עליון | 1230500 kibbutz kfar hanassi

פקס | 04-6914017 | טל' | 04-6914901 Tel

סיכום אגף תשתיות לשנת תשפ"ה

חברי ותושבי הקיבוץ היקרים,

עם סיומה של שנה ופתיחתה של שנה חדשה, אנחנו במשרד התשתיות רוצות לשתף אתכם בדברים שבוצעו במהלך השנה החולפת – חלקם גדולים ומשמעותיים, חלקם קטנים אך חשובים לא פחות. בסופו של דבר, כולם יחד יוצרים קיבוץ נעים, בטוח ומתקדם יותר.

אז מה היה לנו השנה?

- **חשמל חכם יותר** - סיימנו (כמעט) את החלפת כל מוני החשמל למונים חכמים בכל הבתים והמבנים הציבוריים.
בהזדמנות זו אנו מודות **לג'וני הרמץ** שסיים השנה את תפקידו כאחראי על המונים. ג'וני ביצע את עבודתו במסירות, מקצועיות ומחויבות רבה לקהילה, ועבודתו רבת השנים זוכה להערכה גדולה. מאחלים לך בריאות טובה, זמן איכות עם המשפחה והצלחה בהמשך הדרך.
- **שדרוג תשתיות** - כמעט סיימנו את הפרויקט הגדול. עוד נשארו כמה תיקוני אספלט ומדרכות, וכמו בכל חורף ישראלי - נחכה לגשמים שיבחנו את הכבישים החדשים, ואז הקבלן ישלים תיקונים בשנת 2026.
- **אנרגיה ירוקה** - השנה המשכנו לפתח את תחום האנרגיה הסולארית בקיבוץ, במטרה לנצל טוב יותר את המשאבים, לייצר הכנסה פסיבית ולשמור על הסביבה.
 - **גגות מבני החינוך** - בזכות מערכות סולאריות שהותקנו על גגות מוסדות החינוך הצלחנו לסיים לשפץ את כל הגגות של המבנים.
 - **חיבור שתי מערכות סולאריות חדשות:**
 1. **מערכת סולארית קרקעית** (בשטח שמתחת לטובא) – נעשה פיתוח נופי מסודר שיהפוך בהמשך לחיץ ירוק שמפריד בין הקיבוץ למערכת הסולארית. מתוכנן בהמשך גם סיור לקהילה באתר.
 2. **מערכת סולארית על מבני המשק** – בזכות מערכת זו הוחלפו הגגות של תשעה מבני משק: לולים ישנים, מבני צאן ומוסכים.
- **פינוי אסבסט** - השנה המשכנו בפינוי אסבסט ועד כה פונה שטח של כ-8,000 מ"ר אסבסט ממבני משק וחינוך, ואנחנו קרובים מאוד לסיום הפינוי מכל הקיבוץ. נשימה אחת בריאה יותר לכולנו.
- **פיתוח אזור החינוך**
בשיתוף פעולה פורה עם צוות הנוי, שהשקיעו מחשבה, יצירתיות והמון עבודה בשטח, התחלנו בפיתוח כל אזור החינוך. כבר היום אפשר לראות את התוצאות, בגן אסתר הותקנה תאורה סולארית שתפעל בשעות הערב והאזור הולך והופך

לפינה ירוקה, נעימה ומזמינה לכל הילדים והמשפחות. תודה גדולה לצוות הנוי על ההשקעה והמסירות, שמסיפים יופי וחיים לקיבוץ כולו.

- **ממ"דים - ביטחון לדורות** (ואמן שלא נצטרך להשתמש בהם עוד לעולם)
 - **המפגש** - הסתיימה בניית ממ"ד במועדון הוותיקים.
 - **הגנים** - בניית הממ"דים בגן שקד ובגן רימון מתקרבת לסיומה.
- **ספורט ופנאי**
 - במגרש הכדורסל התחדשנו בבריית מים חדשה (מתוכננת השנה ברייה נוספת גם במגרש הטניס).
 - מגרש הטניס שודרג והופך למגרש משולב, בזכות שיתוף פעולה עם הוועד המקומי ובמימון המועצה.
- **רחוב אלה** - ברחוב אלה (שכונת החורש) אנו בעיצומו של שדרוג מערכת החשמל: הקווים הוטמנו באדמה, הוקמו פילרים ותותקן תאורת רחוב חדשה. הרחוב הזה הוא הראשון שבו כל התשתיות הציבוריות מוסתרות מתחת לקרקע. הלוואי ויהיו עוד רבים כמותו. אנו מודים לתושבי הרחוב על הסבלנות הרבה - עוד קצת וסיימנו.
- **שיפוץ חדרי בנים** - השבוע התחלנו לשפץ את מבנה חדר בנים אחד בשכונת הקיבוץ המאוחד (ליד כלוב התוכים הישן). אחרי השיפוץ יהיו שם שתי דירות של 50 מ"ר, המיועדות למשפחות חדשות שיצטרפו אלינו.

ולקינח - קצת אופטימיות

הרבה הושקע השנה, הרבה עוד לפנינו, אבל הכי חשוב – אנחנו עושים זאת למען חיי היומיום והעתיד של כולנו, כדי שהקיבוץ הנפלא שלנו ימשיך להיות מקום שטוב לגדול בו, לחיות בו, ולהתחדש בו.

אנו מאחלות לכולכם שנה טובה ומתוקה, מלאה בבריאות, שפע, שגשוג... ובלי יותר מדי שקיעות בכביש ☺

ואמן שכולם יחזרו הביתה בשלום

בברכה,

ריטה וענבר, אגף התשתיות

סיכום שנת תשפ"ה בבלתי פורמלי

מייצרים שגרה, בונים חוסן, מחזקים קהילה – סיכום שנת תשפ"ה בבלתי פורמלי

פתיחה בצל מציאות מורכבת

שנת תשפ"ה נפתחה בצל אזהקות, טילים שנפלו בקיבוץ ובמטעי האבוקדו, ותחושת חוסר ודאות גדולה. בתוך מציאות הלחימה והנחיות הביטחון המשתנות, בית הספר והפעילות החינוכית נראו רחוקים מהשגרה המוכרת.

למידה יישובית וחוסן קהילתי

בעזרת בית הספר מבוא הגליל והמועצה האזורית, יצאנו לדרך בלמידה יישובית. יחד עם צוות המדריכות המסור הצלחנו להקים מרחב חינוכי יציב ותומך לילדים – גם כשהיינו בקבוצות קטנות או במרחבים מוגנים. דווקא ברגעים של חוסר יציבות, החינוך הבלתי פורמלי הוכיח את עצמו כעוגן משמעותי: מקום שבו הילדים יכלו למצוא שגרה בתוך אי-השגרה, להרגיש שייכות, לשחק, לצחוק – ובעיקר לחזק את החוסן האישי והקהילתי.

שגרה חדשה וחוויות בדרך

עם כניסת הפסקת האש בפברואר חזרו הילדים אל בתי הספר, ואנחנו בנינו מחדש את שגרת היום-יום. ברגע מיוחד במיוחד – **שבוע היער בפסח** – נהנו ילדי כיתות א'-ג' ממשחק חופשי בטבע, הרחק מהמרחבים המוגנים, והרגישו תחושת חופש אמיתית. החוויה הזו הדגישה שוב את חשיבותה של המערכת הבלתי פורמלית: לאפשר לילדים לפרוק מתחים, לחוות שמחה פשוטה, ולחזור מחוזקים לשגרה.

קיץ מלא אנרגיות

בתום חופשת פסח כבר התחלנו לתכנן קיץ קהילתי ושמח, אך מבצע **"עם כלביא"** עצר אותנו שוב. אחרי 12 ימים בלבד חזרנו לפעילות – ממש רגע לפני תחילת החופש הגדול. בזמן קצר הצלחנו להרים **קייטנת קיץ צבעונית**, ששיאה היה במחנך המסורתי. למעלה מ-140 ילדים מכיתה א' ועד י"ב השתתפו, צחקו, נהנו ויצרו רגעים בלתי נשכחים – גם אם קצת הפרענו לשקט בברכה...

מבט קדימה

את השנה הזו אנחנו מסיימים בתחושת גאווה והוקרה – על החוסן, היצירתיות והעמידה המשותפת. החינוך הבלתי פורמלי הוכיח השנה יותר מתמיד את תרומתו לחיזוק החוסן הקהילתי, ליצירת שגרה תומכת ולביסוס תחושת שייכות. כעת אנו מביטים קדימה לשנת תשפ"ו בתקווה לשגרה יציבה, עשייה חינוכית פורייה, ובעיקר – לצחוק ילדים שנשמע חזק וברור יותר מכל אזעקה.

תודה והערכה

אני מודה מכל הלב **לצוות החינוכי** על עמידה איתנה, מסירות ויצירת מרחב תומך עבור הילדים, **ולהורים** על שיתוף הפעולה והאמון לאורך כל השנה – בלי התמיכה שלכם, כל זה לא היה אפשרי.

רותם הלפר, מנהלת הבלתי פורמלי

סיכום שנה – הגיל הרך

"כשהילדים שרים, האור נדלק פתאום

וכל החושך נעלם,

כשהילדים שרים חוזרים צבעי הקשת

היפים שבעולם.

כשהילדים שרים הרוע מתחבא

ומתכווץ בתוך הים

כשהילדים שרים האהבה שוטפת

כמו מימי המעיין". (מילים: יואב גינאי)

דורית פנתה אלי וביקשה שאשלח סיכום של שנת תשפ"ה בגיל הרך. אז אני מודה לה על ההזדמנות לעצור רגע להביט לאחור על השנה שחלפה ולהתרגש מכל מה שקרה כאן במערכת שלנו.

הייתה זו שנה מאתגרת, מורכבת שונה ובעיקר אחרת. שנה שהחלה בצל המלחמה, והביאה עמה מציאות חדשה שאליה נדרשנו כולנו להסתגל במהירות, באחריות ובאנושיות.

פתחנו את שערינו לילדי קיבוץ שנר ולמשפחות מפונות נוספות מהאזור, וביחד הצלחנו לפתוח שני גנים ולמלא את הפעוטון והגנון בילדים, ועל הדרך לעשות קצת ציונות ולתת למפונים תחושת בית ויציבות.

האתגר היה רב, המסגרות היו ללא מיגון, ונדרשנו להעביר את הפעילות למקלטים בהתאם להנחיות פיקוד העורף. היו רגעים של חוסר ודאות ותסכול, אך גם רגעים מחברים ומרגיעים, שנולדו מתוך שותפות עמוקה לדרך.

הילדים צעדו יחד במסע ההתפתחות שלהם, למדו, חקרו, יצרו קשרים חדשים וחיזקו חברויות ישנות. הם צברו חוויות משמעותיות, למדו להקשיב, לשתף, לחלוק, לדבר רגשות ולהתגבר על פחדים וחששות.

הצוותים החינוכיים פעלו במסירות שאין לה שיעור – ברגישות, בהכלה, ובהתמדה יומיומית לייצר שגרה, ביטחון, ושקט עבור הילדים וההורים כאחד. זה היה מעורר השראה ומחמם את הלב.

בכל גן נבנו מרחבים יצירתיים של משחק ולמידה ע"מ לאפשר מקום בטוח. הקפדנו לחגוג ולציין את כל החגים והמועדים כמיטב המסורת.

הוצאנו עיתון חודשי בו היו כתבות, תמונות ושיתופים מחוויות העשייה היום יומית במערכת.

בעבודה משותפת, יצרנו פינת חמד מופלאה, לצד גן אסתר, מחומרים ממוחזרים בהשראת הסיפור "הזחל הרעב" ובימים אלו ממשיכים לפתח ולשקם את הגיבון באזור.

מידי שבוע, ילדי הגנים זכו במפגש משמעותי ומעשיר של "שעת סיפור" עם מיכל דדוש הנפלאה בספריית הילדים.

סיימנו את השנה בקייטנת קיץ מהחלומות, בה הילדים הגשימו את החלומות שלהם ולמדו שהכל אפשרי.

ואפילו סיימו לבנות את כל הממדים בתקווה שלא נזדקק להם.

אז למרות הכל הייתה זו שנה משמעותית עם הרבה שותפים לדרך. תודות לנוער הנפלא שלנו על רוח ההתנדבות והעזרה במהלך השנה. לצוות הנפלא והמסור שעמד איתן מול כל האתגרים. לוועדת חינוך שהייתה רוח גבית להחלטות שהתקבלו. להורים על החיבוק, ההבנה ושיתוף הפעולה.

מי ייתן והשנה החדשה תהיה טובה יותר. מלאה בסבלנות, פרגון, והערכה. שנשכיל לשמור ולטפח את ההון האנושי, לנהל שיח מכבד. שנצמח ונגדל ונמלא את כל הגנים ושנזכה לשמוע קולות שמחה והתלהבות של ילדים.

בברכה איילת מרום – מנהלת הגיל הרך

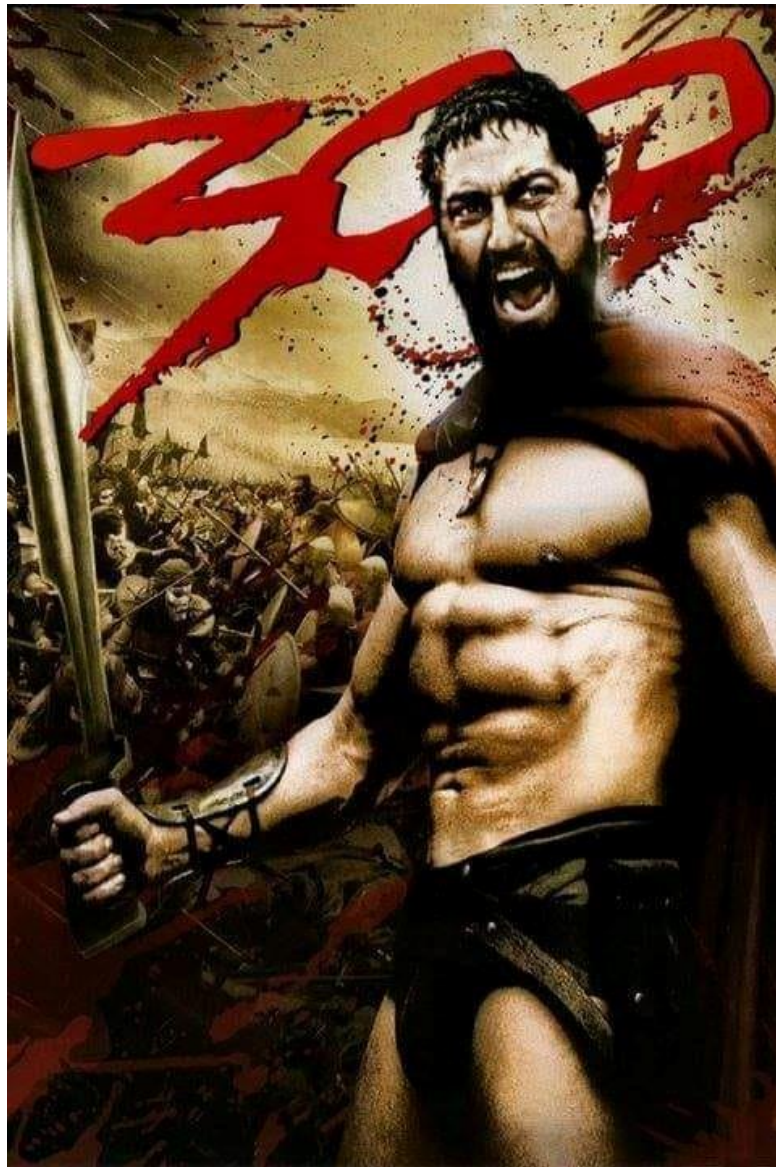
ספרטה ואתונה

1. נתניהו הצהיר בכנס החשב הכללי בירושלים שנערך היום (שני): "אנחנו נכנסים לבידוד מדיני. נצטרך להיות סופר-ספרטה."
2. תנו לי בכמה מילים לבאר לכם מה ומי הייתה ספרטה. ומי שהגדיר את ספרטה כה יפה היה הפילוסוף דמוקליטוס בספרו דברי ימי העולם העתיק: "במדינת ספרטה העמידו כערך עליון את הלחימה דווקא. למעשה כל מה שהתרחש במדינה היה טבוע בסימן הכוח והנחישות. כל דבר שעשו הספרטנים היה מכוון למלחמה. נפשם יצאה אל שדה הקרב. לא הייתה אומה שחתרה לשלמות האדם בשדה הקרב יותר מספרטה בכל העולם העתיק.
3. התוצאה הייתה שלוחמי ספרטה נודעו בכל רחבי העולם כלוחמים אכזריים שעשויים ללא חת, כאלה שאיש לא יכול היה להתמודד עם אופן לחימתם. אף מדינה או צבא לא עמדו בפניהם.
4. מאחר והתמסרו למלחמה בכל מאודם, מטבע הדברים יצא שכל מנהיגי המדינה היו לוחמים, לכן גם מבנה המדינה היה מושפע מערכי המלחמה. אפילו החינוך שהעניקו לילדיהם היה חינוך נוקשה ובלתי מתפשר. ילדיהם גדלו מינקות כלוחמים, כדי שבבוא היום בהגיעם אל שדה הקרב, יהיו לוחמים משובחים כהוריהם. עד היום קרוי סוג החינוך הזה על שמם- "חינוך ספרטני."
5. הדברים הגיעו לידי כך, שכאשר היה נולד תינוק בעל מום בספרטה, היו משליכים אותו מצוק גבוה אל התהום, כדי למחות את הבושה. הרוח הספרטנית לא יכלה לשאת את העובדה שמשהו לא מדויק ולא יפה, משהו לקוי ומכוער, יצא מרחמן המושלם של נשות ספרטה.
6. הצוק, המקום שובר הלב הזה, נמצא מחוץ לחומות העיר. באישון לילה היו יוצאים ההורים האומללים, ובאין רואה משליכים את תינוקם החלוש והמייבב מראש הצוק אל התהום. כמובן שבשובם לספרטה דבר לא ניכר בפניהם, גילוי רגשות נתפס כסוג של חולשה בספרטה. וחולשה היא הרי משהו שאסור להראות.

7. וזאת הסיבה שסוקרטס, הגיבן והמכוער, שאמר שהוא יודע כי אינו יודע, שלא היה אדם חכם ממנו בכל תולדות העולם העתיק, נולד דווקא באתונה.

בספרטה הוא היה מושלך כבר מזמן מראש הצוק". (דמוקליטוס, דברי ימי העולם העתיק)

8. תמונה: גם בזכוכית מגדלת לא תמצאו בין השלוש מאות את סוקרטס.

סליחות

1. אלול הוא החודש ה-12 בשנה, החודש שחותם אותה. והוא ידוע כחודש הסליחות, שבו מתעוררים לתשובה ומתחילים לומר תפילות סליחה לקראת הימים הנוראים, ראש השנה ויום הכיפורים.

2. המנהגים לגבי מועד תחילת אמירת הסליחות חלוקים: אצל הספרדים מתחילים מראש חודש אלול, ואצל האשכנזים, העצלנים, מתחילים ממוצאי שבת שלפני ראש השנה.

3. ועכשיו הגיע הזמן לבקש סליחה מהאנשים שפגעתי בהם לאורך השנה החולפת. ואני פגעתי לכל אורך השנה באדם אחד במיוחד: לעגתי לו, חשפתי את חולשותיו ברבים. כתבתי עליו וציירתי אותו באופן מגוחך. טענתי שהוא רודן. הראיתי אותו כאדם מסוכן לחברה הישראלית. אמרתי שהוא מסוכן למדינת ישראל יותר מהרס האקלים העולמי. שהוא גנב מושחת שאינו שובע. נשבע לכם, באמת לכלכתי עליו על בסיס יומי.

4. היום כאשר אנו נמצאים ימים ספורים לפני ראש השנה, הגיע הזמן להסתכל אחד לשני בלבן שבעיניים ולומר בקול רם וצלול: אדוני ראש הממשלה אני כל כך מצטער שלא עשיתי יותר!

5. גילוי נאות. הקריקטורה היא על בסיס קריקטורה של הקריקטוריסט הרבלוק שצייר אותה על הנשיא ניקסון.

פינת הקריקטורה השבועית: כוננות מפני הנורא מכל...

• לוח שנה חדש

אני "פריקית" של לוחות שנה. אצלי תלויים בכל עת לפחות 3 לוחות שנה, בנוסף ללוח לועזי ועברי בטלפון, ולוח לכתיבה מעל שולחן הכתיבה שלי, וזאת בנוסף לפתקאות שבועיות. ככה זה אצלי.

החלטתי עכשיו שאני צריכה לוח נוסף שאותו אעדכן בכל יום לפי ההודעות שאני מקבלת בטלפון. בלוח הזה אכתוב את שעות פתיחת המרפאה, הספרייה, המזכירות הטכנית, היד השנייה והבריכה. אולי אפילו אעסיק מזכירה מיוחדת לניהול הלוח הזה. בימים הקרובים יפתח המכרז לתפקיד. מתי בדיוק? תלוי מאד במצב הלוח שלי.

• ושתישרף המדינה

זוכרים מי אמרה את המשפט הזה? בעצם זה היה החצי השני של המשפט. החצי הראשון דיבר על כך שהיא ובעלה יעזבו, והחצי השני: ושתישרף המדינה.

אגב, האם זה היה הגורל של ספרטה?

הבעל מקדם את הזוועה הזאת בכל הכוח ובכל המהירות.

מי שתולה תקווה בבחירות בעוד שנה וחודש, כדאי שיחשוב על האפשרות שתימצא סיבה שלא לקיים את הבחירות במועדן. אתם יודעים: מצב חירום, מלחמה, דלקת מעיים. תרוץ מתאים ימצא.

סלחו לי על הפסימיזם שתקף אותי בשבוע האחרון של שנת תשפ"ה.

תכלה שנה וקללותיה!

• סמי אוחיון ז"ל

לא הייתי כאן כאשר סמי נפטר, לכן לא השתתפתי בהלוויתו, לא ספדתי לו על דפים אלה. אבל הרהרתי בו לא מעט.

השבוע, הייתי במרכז חצור הגלילית ועל יד השוק הישן ראיתי מודעת אבל על סמי (סלומון) אוחיון ז"ל. חשבתי לעצמי על הקשר שהתקיים באמצעותו של סמי בין חצור לכפר הנשיא. סמי היה בן בית בשני המקומות. לא פעם ראיתי אותו מסתובב בשוק בחצור ומתנהג בו כבן בית ממש.

אבל סמי היה גם תוצר של עולם התיאטרון, וגם בו הוא היה בן בית. היה לו קול רדיופוני והוא היה קורא טקסטים של שירה ושל תנ"ך בהטעמה ובמבטא הנכון של ח' וע'.

לאחר מותו ולאחר תום השבעה פונה הבית שבו היה גר. החפצים שהיו מיועדים למסירה נמסרו, והחפצים אשר נותרים אחרי מותו של אדם חיכו לאנשים שימצאו חפץ בחפצים אלה.

אני מחפשת תמיד ספרים. בערמת הספרים בכניסה לביתו של סמי, מצאתי הרבה ספרים באנגלית ובעברית, הרבה על תאטרון, לא מעט מחזות, וספרות יפה מקורית ומתורגמת. היה לו טעם ספרותי משובח. כמה ספרים לקחתי לספרייה של ה"מפגש" וכמה ספרים לקחתי אלי לקריאה.

אני מקווה שמישהו לקח לעצמו את הכובע שנסרג ב"קבוצת הסורגות והסורג", ושהחלטנו, פה אחד, לתת אותו לסמי במתנה.

בהרבה דרכים נזכור את סמי שחי כאן בתוכנו. סמי, אשר לא היה חבר קיבוץ, אך היה לו הסכם עם הקיבוץ, שהוא יוכל לגור כאן לכל ימי חייו, וכך היה. ובערוב ימיו, כשנזקק לסיוע וטיפול היה הקיבוץ, והיו חברים אשר סייעו וטיפלו.

יהי זכרך, סמי (סלומון) אוחיון, ברוך.

• תשפ"ו

זהו הטור האחרון לשנת תשפ"ה. בשבוע הבא תתחיל שנת תשפ"ו.

תחל שנה וברכותיה!

תמר וולפין

פִּינֵת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זִכְרָם בָּרוּךְ

בטי עדר ז"ל - (28/3/1923 - 7/10/2021)

בטי, מקבוצת המייסדים אף היא, נולדה בגרמניה. לאחר ליל הבדולח נשלחה בטי ב "קינדר טראנספורט" ללונדון.
בשנת 1944 הגיעה בטי ל "גורזי ליז".
בטי עלתה ארצה באניה "לטרון" בשנת 1946.
בטי התמחתה במיוחד בטיפול בתינוקות, אבל לא.
אישה שקטה וצנועה והקימה משפחה מרשימה במיוחד.
בטי תיזכר אף היא כאבן דרך בתולדות כפר הנשיא

<https://khbbm1.wixsite.com/2021-03>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

משולחן מנהלת הקהילה ראש השנה תשפ"ו 2025

קהילה יקרה,

החיים בקיבוץ שלנו לא עוצרים לרגע – לפעמים נדמה שהיומן רץ יותר מהר מהשעון. בתפקידי מנהלת קהילה אני זוכה להציץ בכל הזוויות – הרצונות, הצרכים, והחלומות הקטנים והגדולים. הימים אינטנסיביים, ההחלטות לא תמיד פשוטות, אבל כל זה מתרחש רוב הזמן באווירה טובה, בזכות אנשים טובים שהפכו להיות שותפים שלי למסע, קרובים ומצוינים.

אז... יש כל כך הרבה במה לשתף, אבל כדי שלא יהיה ארוך מידי, קבלו טעימה מהנעשה אצלנו:

חינוך

פתחנו שנת לימודים עם הרבה שמחה – אולי גם קצת דמעות בהסתר אצל ההורים 😊. איילת בגיל הרך ורותם בבלתי פורמלי, יחד עם הצוותים המסורים, עבדו לילות כימים כדי שהמערכת תהיה מוכנה לקליטת הילדים. השנה הצטרפה לקיבוץ קבוצת ש"שינים – תוספת מרעננת לנוי, חקלאות וחינוך.

לאיילת מרום, שאחרי החגים מסיימת שנים של הובלת מערכת הגיל הרך – תודה עצומה על כל הסבלנות, מקצועיות והלב הרחב. את משאירה נעליים גדולות, אבל גם הרבה השראה, מאחלים לך הצלחה רבה בדרכך החדשה.

משאבי אנוש

גל תחלופות פקד אותנו – כי בקיבוץ כמו בקיבוץ, הכול דינמי, חוץ אולי מהתור למרפאה... בכל תפקיד שמתפנה מפורסם קול קורא, מתקיימות ועדות איתור, ונראה כי בקרוב מצטרפים אלינו אנשים חדשים עם רוח רעננה. בהצלחה לכולם.

רווחה

מירי נחוששתן ודליה זלצברג נכנסו לתחום הוותיקים עם אנרגיות חדשות. הפעילויות במועדון המופת הפכו למוקד עלייה לרגל – אפילו הנכדים רוצים להצטרף. ניכר שהשילוב עם נוער הש"ש מצליח קשרים חמים ומלאי חיים.

צמיחה דמוגרפית

כרמל בן חורין, מרכזת תחום צמיחה דמוגרפית, פועלת רבות לקידום התחום. מתוך הצורך להגביר את שיווק המגרשים, הוחלט על פרסום ממומן באינטרנט למשך תקופת ניסיון קצובה, לשמחתנו הפרסום מניב תוצרים ונראה שרחוב ה-18 יחידות מתמלא, ישנן מספר משפחות ששילמו מקדמה ונמצאות בשלבי קליטה שונים. מיד עם סיום שיווק רחוב ה-18, נתחיל לקדם פעימת הרחבה נוספת של 29 יחידות.

ביטחון וחוסן קהילתי

נתן ברק הרב"ש ורתם איילון – מפקד כיתת כוננות, פועלים בשגרה לשימור ושיפור הבטחון בקיבוץ. בשת"פ עם המועצה, אנו פועלים למיקום מדויק יותר של מצלמות האבטחה בקיבוץ ותוספת מצלמות בהרחבה שיהיו מחוברות למוקד המועצה ויאפשרו לנו לקצר את זמני ההתראות במקרה של אירוע חריג.

ברכת שחיה

עונת הרחצה התנהלה למופת. צוות הבריכה, נחמן ואבלין השקיעו רבות להצלחת עונת הרחצה ועל כך מגיעה להם תודה גדולה. במקביל נמשכת העבודה על קידום היתר הבניה לבריכה, אם הכל יזרום כמו שצריך (תרתי משמע), בעונה הבאה נתפוס שמש בבריכה עם היתר.

תשתיות ומרחב ציבורי

פרויקט שדרוג מערכות המים והביוב סוף, סוף מאחורינו. אחרי כל הסבלנות, הצעקות והחפירות – אפשר להתפנות לטיפוח ושיקום המרחב הציבורי. מבקשת להודות מקרב לב לריטה, ענבר וגיא, על ההשקעה המרובה בליווי הפרוייקט.

לצורך שיקום המרחב הציבורי, הקים הוועד המקומי את "מנהלת הנוי" שמתכננת לשדרג את הכניסה לקיבוץ, מהשער הצהוב ועד הכיכר.

ענף הכספים / הנה"ח

משרד הנהלת החשבונות נמצא בתהליך שינוי משמעותי שעלול ליצור עיכובים זמניים בשל מחסור בכח אדם. נודה על סבלנותכם אל מול המצב ואל מול רחלי ומירב שעושות עבודתן נאמנה.

פרויקטים ותהליכים קהילתיים

- פרוייקט פדרציית ואנקובר - בתקופת המלחמה תרמה הפדרציה כספים לפיתוח אזור חינוך, באמצעותם אנו מפתחים את המרחב הציבורי והנוי בגן אסתר.
- תב"ר מועצה לפיתוח נוי ובינוי מרחבי חינוך, בשווי 820,000 ₪ נפתח לקיבוצים. הפרוייקט מלווה באדריכלית נוף ונמצא בשלבי חשיבה ותכנון. במסגרת הפרוייקט יבנה לפחות ממ"ד אחד נוסף, באחד ממבני החינוך החברתי קהילתי.
- בתים משותפים -תהליך שיוך החצרות נמשך במספר בתים במקביל.
- בתי יורשים -החל יישום ההחלטה על מכירת בתי יורשים אחרי 10 שנים.
- בריכת שחייה -בעיצומו של תהליך הסדרה מול הרשויות, כולל התאמות נדרשות.
- מגרש ספורט -שיפוץ המגרש בעיצומו לסיום תוחלף הגדר ההיקפית.
- לסיום - תודה גדולה לכל מי שעוסק יום-יום בחיזוק ובניהול חיי הקהילה שלנו. בואו נמשיך ביחד לשמור על המקום שלנו חי, נקי ותוסס.

שנה טובה ומתוקה לקהילתנו

שנה של בריאות, שמחה ויחד,

עם תפילה לשובם המהיר של החטופים והחלמה מהירה לפצועים.

שלכם,

מיכל זנדני – מנהלת קהילה

רווחה ובריאות

חברים יקרים,

במטרה לשפר את המוכנות לשעת חירום ולסייע לצוותי ההצלה בטיפול מהיר וממוקד, אני מבקשת מכל אחד ואחת מכם להכין מסמך רפואי אישי אשר יעמוד לרשות הצוות המגיע לביתכם במקרה הצורך.

המסמך, דוח "אבחון רפואי", ניתן לקבל מרופא המשפחה שלכם, והוא מרכז מידע חיוני כגון:

- מחלות רקע
- תרופות קבועות
- אלרגיות
- מידע רפואי נוסף הנחוץ לשעת חירום

בנוסף לאמור, רצוי שבמידה שקיים אצלכם ייפוי כוח רפואי, יש לציין את שם מיופה הכוח, קרבה משפחתית וטלפון ליצירת קשר.

הדוח הרפואי ופרטי ייפוי הכוח הרפואי יודפסו וייתלו במקום גלוי בביתכם (מומלץ על המקרה), כך שצוות "מציל חיים" יוכל להיעזר בהם במהירות במקרה של קריאה.

מודה על שיתוף הפעולה לטובת בטיחותכם ובריאותכם. בכל שאלה או צורך בסיוע, ניתן לפנות אלי.

בברכה,

מירי נחושתן

מנהלת הרווחה והבריאות

ספטמבר 2025

48 חטופים וחטופה נמצאים כבר 714 ימים בשבי

אביתר דוד

בן 24 מכפר סבא, נחטף ממסיבת הנובה ברעים

עדיין בעזה

אביתר הגיע למסיבת הנובה עם חבריו. נחטף עם חבריו, בהם גיא גלבוש דלאל, חברים אחרים- נרצחו. את ההודעה האחרונה לאימו גליה כתב אביתר ב-7:42, והודיע שהוא בדרך לרכב עם עוד שלושה חברים. "אנחנו יודעים שהם עלו לרכב, אבל בשלב הזה הוא כבר לא קיבל הודעות ולא ענה לשיחות", סיפרה. "ב-7:43 כתבתי לו, 'אתם רחוקים מהמקום שיש בו מחבלים? תעדכן בבקשה'. אבל הוא כבר לא הגיב".

בריאיון ל-ynet היא סיפרה על אהבתו הרבה למוזיקה, ועל אופיו המיוחד: "הוא ילד סופר רגיש. לא משנה באיזו שעה ביום, המפגש בינינו הוא תמיד חיבוק, הרבה פעמים בלי שיח בכלל, כי לא צריך. הוא אדם של חברים, המון חברים, עם יכולת לראות את האחר ולהכיל אותו. 'אביו', הם קוראים לו. מתברר שהוא עזר לרבים בתקופות קשות. הוא יודע להקשיב, ויש לו תובנות עמוקות למרות גילו הצעיר. המון שקט יש בו, שקט שיש בו עוצמה".

גיא גלבוש דלאל

בן 23 מאלפי מנשה, נחטף ממסיבת הנובה ברעים

עדיין בעזה

גיא בילה במסיבה עם אחיו גל, שהצליח להימלט במתקפת הפתע. אימו מירב סיפרה על אהבתו הרבה לתרבות היפנית: "גיא התחיל מסדרות אנימה, זה כבש אותו. הוא רצה לנסוע עם חבר ליפן והתחיל לקרוא שלטים ביפנית. השאיפה שלו הייתה לראות את פריחת הדובדבן ולדבר עם האנשים בשפה שלהם".

אביו סיפר שבכל יום, על אף המצב הקשה של חוסר הוודאות, המשפחה קמה בבוקר והולכת לישון בתקווה לבשורה טובה: "אין לנו שום מקור לדעת מה קורה איתו. התקווה שלנו היא שאנחנו יודעים שהוא לא היה פצוע".

סמל עוז דניאל

בן 19 מכפר סבא, נחטף מקרבות 7/10

נפל בקרב

עדיין בעזה

סמל עוז דניאל בן 19, שנחטף לעזה על ידי מחבלי החמאס ב-7 באוקטובר, הוכרז כחלל צה"ל - אחרי שבמשך 141 ימים לא היה ידוע מה עלה בגורלו.

בבוקר המתקפה עוז היה במוצב "הבית הלבן", בטנק יחד עם הצוות שלו - עומר נאסרה, מפקד הטנק; נמרוד כהן, התותחן; שקד דהן ז"ל, נהג הטנק. בני המשפחה התעוררו עם הישמע האזעקות במרכז הארץ. "שמור על קור רוח, אוהבת אותך", כתבה אימו בהודעה האחרונה שלה אליו, אבל כבר לא התקבלה תגובה. מאוחר יותר, המשפחה נחשפה לטרטון המטלטל שתיעד את רגע חטיפתו של בנם: "הטנק עלה באש, הם היו חייבים לנטוש אותו. ראינו את עוז יוצא בחיים, זיהינו אותו מיד".

עוז היה לוחם בגדוד 77 בעוצבת סער מגולן (7). הוא הותיר אחריו זוג הורים - מירב ואמיר - ואת אחותו התאומה, הדר.

יהודים, זה חודש
הרחמים והסליחות שלכם???

48 חטופים וחטופה
עדיין מופקרים בעזה!

על זה אין סליחה ואין מחילה!

20.9 שאולה אלמן

21.9 שון כרמי

22.9 בן ליפשיץ

שחר כהן

24.9 קני וויטהם

ענבר סויסה

לי-אור חייט

25.9 קובי צייכנר

נווה מון

סיפור לראש השנה

העשיר שאיבד כל תקווה

מאת beitcabad.com

היה היה אדם עשיר, שלא היה נוהג לתת צדקה לכל מי שנכנס אליו כדי לבקש. פתגם היה שגור בפיו, כי הוא יתן צדקה רק למי שהתייash לחלוטין ואפסה כל תקווה לגביו שיוכל להצליח אי-פעם בחיים.

בכל פעם שמישהו היה מבקש ממנו צדקה הוא היה שואל אותו: "האם ויתרת על התקווה לצאת אי-פעם למרחב?"

– "חלילה" היה העני משיב. "לעולם אסור להתייash".

– "אם כך" היה אומר העשיר, "אין אני יכול לתת לך נדבה" ובכך הסתיים העניין.

לעתים רחוקות בלבד היה עני שהשיב כי הוא אכן וויתר כבר על כל תקווה וממילא היה העשיר נותן צדקה לעתים נדירות ביותר.

פעם אחת הוא הלך בדרך וראה עני מוטל באשפה. "הנה זה וודאי איבד כל תקווה" – חשב הגביר בלבד, ניגש אליו והושיט לו מטבע תוך שהוא אומר לו כי הוא רואה שמצבו לאחר יאוש.

"לי יש דווקא למה לקוות" – אמר לו העני – "אולם אתה, רבי יהודי, נראה לי מיואש לחלוטין". הסתכל בו העשיר, כשהוא מופתע ומשתומם ואמר: "אני נותן לך צדקה, ואתה עוד מקלל אותי"? "חלילה וחס, אין אני מקלל איש!" – השיב העני – "האמת היא כי לי באמת יש תקווה, כי הרי דוד מלך ישראל אמר בתהלים "מקימי מעפר דל, מאשפות ירים אביון". בורא העולם יכול להקים אביון גם מן האשפה".

"ומי הוא זה, שבאמת חסר תקווה?" – שאל אותו העשיר.

"כל זמן שאדם חי, יש לו תקווה" – השיב העני – "רק למתים אין כבר שום תקווה בעולם הזה".

"אם כך, אתן מכאן ואילך צדקה למתים" – אמר העשיר התמהוני. הוא הלך תיכף ומיד לבית העלמין וקבר שם סכום כסף ניכר, עבור המתים שכבר איבדו כל תקווה...

עברו שנים מאז אותו מקרה מוזר והגלגל המסתובב עשה סיבוב שלם, עד שהעשיר ירד מנכסיו ונהיה עני מרוד. הוא כבר איבד כל תקווה, כאשר נזכר באותו עני שהיה מוטל באשפה ואמר בשעתו, כי עדיין יש לו תקווה בעולם הזה. הוא גם נזכר כי בשעתו הוא קבר סכום כסף גדול בבית הקברות, ועתה הוא מיהר לשם כדי למצוא את ה"פקדון".

אולם, עוד לפני שהספיק להגיע אל הכסף. תפס אותו שומר בית העלמין והוא הובא בפני שופט. "הנה כבוד השופט, קבצן זה ניסה לשדוד את הקברים!" התלונן השומר והראה באצבע מאשימה על העשיר-לשעבר. הלה סיפר לשופט את סיפור המעשה, לבסוף ביקש רשות ללכת לבית העלמין ולהוציא משם את סכום הכסף שקבר בשעתו, בתור "צדקה למתים".

השופט האזין לו בתשומת-לב, ולאחר מכן שאל אותו אם הוא זוכר אותו. למשמע התשובה השלילית סיפר לו השופט, כי הוא הוא אותו עני שהיה מוטל באשפה ושלגביו חשב הגביר דאז, שאין לו עוד תקווה בחיים. "אתה רואה" אמר לו השופט, "לעולם אסור לאבד את התקווה, ועל הרכוש והכסף אסור לעולם לסמוך".

הוא הרשה לו להוציא את הכסף מבית העלמין ואמר לו: "לא כך צריך יהודי לתת צדקה. אצל היהודים כרוכים המושגים "צדקה ומשפט" ביחד. צדקה באה יחד עם המשפט, היינו שמי שנותן את הצדקה צריך לבחון את עצמו ולשפוט את עצמו, לאמר: מדוע זה אני היחסן, שיש לי כסף ואפשרות לתת צדקה ולאחרים אין? מדוע אני הוא הנותן ולא המקבל? הרי זה יכול היה להיות גם להיפך. כשהיהודי נותן צדקה עליו לדעת כי יותר ממה שהוא נותן, הוא מקבל..."

הקבצן הלך לבית הקברות ומצא את כספו הקבור שם, ושוב הסתובב לו הגלגל והוא התעשר, אך הפעם הוא כבר לא חיפש מקרים "חסרי-ישע" כדי לתת להם צדקה. הפעם הוא כבר נתן צדקה, כפי שיהודי צריך לתת...

